

РЕШЕНИЕ

№ 130

гр. Смолян, 14.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СМОЛЯН в публично заседание на седемнадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Райна Русева

при участието на секретаря Веселина Младенова
като разгледа докладваното от Райна Русева Гражданско дело №
20225440101158 по описа за 2022 година

За да се произнесе, взе предвид следното:

Предмет на делото е са предявените искиове от ИЩЕЦА И. С. Г. срещу Главна дирекция „*****“ към МВР гр. София с правното основание на чл. 178, ал.1, т.3 във вр.чл. 187 ЗМВР, чл.181, ал.3 от ЗМВР и чл. 86, ал.1 от ЗЗД, за осъждане на ответника да му заплати сумите в размер на 2 520,79 лева – неизплатено възнаграждение за положен от ищеца нощен труд, 346,11 лева – обезщетение за забава върху неизплатеното възнаграждение за положения нощен труд, 214,20 лева- легова равностойност на безплатна предпазна храна и ободряващи напитки, 59,88 лева- мораторна лихва , начислена върху тази сума, ведно със законната лихва върху сумите по главните искиове.

В съдебно заседание исковите се поддържат чрез процесуалния представител на ищеца - адв.О..

За ответната страна юриск.Х. оспорва исковите. С внесения в срока по ГПК отговор от ответника исковите се оспорват. Представя се писмена защита.

Съдът, след преценка на изложеното в исковата молба, отговора, становищата в съдебно заседание, и като обсъди събраните по делото писмени доказателства, както и заключението по назначената съдебно- счетоводна експертиза, намира исковите за **ОСНОВАТЕЛНИ** по следните съображения:

По делото няма спор, че ищецът работи при ответника по служебно правоотношение. От заключението по назначената съдебно- счетоводна експертиза се установява, че И. С. Г. За процесния период 01.11.2019 г. - 31.10.2022 г. е изпълнявал служебните си задължения при работа със статут на държавен служител по смисъла на чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, като на смени, всяка с продължителност от 12 часа,

съгласно изготвени месечни графици при сумирано отчитане на работното време. За процесния период от 01.11.2019 г. до 31.10.2022 г. И. С. Г. е положил общо 1 764 часа нощен труд, както следва: - за периода 01.11.2019 – 31.12.2019 г. – 120 часа нощен труд; - за периода 01.01.2020 – 31.12.2020 г. – 600 часа нощен труд; - за периода 01.01.2021 – 31.12.2021 г. – 572 часа нощен труд; - за периода 01.01.2022 – 31.10.2022 г. – 472 часа нощен труд.

При извършената проверка на документите, находящи се в РД „****“ гр.Смолян, вещото лице е констатирало, че на И. С. Г. е заплатен положеният нощния труд, без същите часове нощен труд да бъдат превръщани в дневни, съгласно чл.9, ал.2 от НСОПЗ.

Размерът на отработените часове нощен труд, след приравняването им по методологията в „Наредба за структурата и организацията на работната заплата” – чл.9, ал.2 е 2 016 часа. Разликата в часовете отработен нощен труд, след приравняването им по Наредбата е 252 часа.

За процесния период ищецът основната заплата за длъжността, която заема И. С. Г. е променяна, както следва: - от 01.11.2019 г. до 09.01.2020 г. – 890.00 лева - от 10.01.2020 г. до 31.12.2020 г. – 979.00 лева - от 01.01.2021 г. до 30.06.2022 г. – 1 126.00 лева - от 01.07.2022 г. до 31.10.2022 г. – 1 351.00 лева.

Извънредният труд за служителите на МВР се заплаща с 50 на сто увеличение върху основното месечно възнаграждение, в официалните празници със 100 на сто увеличение.

Общата сума на неначислените и неизплатени възнаграждения за положен нощен труд за периода от 01.11.2019 г. до 31.10.2022 г., преизчислен, съгласно „Наредба за структурата и организацията на работната заплата” за И. С. Г. е 2 520.79 лева. Размерът на законната лихва за забава, дължима за всеки тримесечен период върху сумата за разликата между положения нощен труд и преизчисления, съгласно „Наредба за структурата и организацията на работната заплата”, изчислен от 01-во число на месеца, следващ тримесечието за което се отнася до 14.11.2022 г./датата на завеждане на исковата молба/ е 346.11 лева.

Съгласно чл.181, ал.3 от ЗМВР за дейности, свързани със специфичния характер на труда на служителите по чл.142, ал.1, т.1-3 и ал.3 от ЗМВР се осигурява безплатна храна. Условието и реда за предоставянето са определени в Наредба 8131з-904/30.07.2015 г., а размерът на сумите се определя със заповед на министъра на вътрешните работи. Размерът на левовата равностойност на неосигурените на ищеца храна за положен от него труд със специфичен характер и ободряващи напитки за положен от него труд в часовия диапазон 22.00 ч. - 6.00 ч. за периода от 01.08.2019 г. до 31.07.2020 г. е 214.20 лева, както следва: - 169.20 лева - левовата равностойност на неосигурените на ищеца храна за положен от него труд със специфичен характер, - 45.00 лева - левовата равностойност на неосигурените ободряващи напитки за положен от него труд в часовия диапазон 22.00 ч. - 6.00 ч., подробно отразен в Таблица 3, к.2. 7. Размерът на лихвата върху всяко месечно задължение, считано от първо число на месеца, следващ този, за който се дължи левовата равностойност на полагащата се храна и на неосигурените ободряващи напитки за положен труд в часовия диапазон 22.00-6.00 ч. за процесния период до 14.11.2022 г. е 59.88 лева,

Съгласно чл.188, ал.2 от ЗМВР държавните служители, които полагат труд за времето от 22 и 6 часа се ползват със специалната закрила на Кодекса на труда. В ал.2 на чл.9 от Наредба за структурата и организацията на работната заплата е предвидено,

че при сумирано изчисляване на работното време нощните часове се превръщат в дневни с коефициент, равен на отношението между нормалната продължителност на дневното и нощното работно време, установени за подневно отчитане на работното време за съответното работно място.

В разпоредбата на чл.176 от ЗМВР е установено, че brutното месечно възнаграждение на държавните служители на МВР се състои от основно месечно възнаграждение и допълнителни възнаграждения, като съгласно чл.178,ал.1,т.3 от ЗМВР сред предвидените допълнителни възнаграждения е и допълнително месечно възнаграждение за извънреден труд.

Нормалната продължителност на работното време на държавните служители в МВР е 8 часа дневно и 40 часа седмично при 5-дневна работна седмица, съгласно чл. 187,ал.1 от ЗМВР. Разпоредбата на чл.187,ал.3 от ЗМВР регламентира, че работното време на държавните служители се изчислява в работни дни - подневно, а за работещите на 8-, 12- или 24-часови смени - сумирано за тримесечен период.

Според ал.10 на чл.187 от ЗМВР редът за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното работно време, режимът на дежурство, времето за отдих и почивките за държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 и ал. 3 се определят с наредба на министъра на вътрешните работи.

Съгласно чл.31,ал.2 от Наредба № 8121з407/11.08.2014г. при сумирано отчитане на отработеното време общият брой часове положен труд между 22, 00 и 6, 00 ч. за отчетния период се умножава по 1,143. В Наредби № 8121з-592/25.05.2015г. и № 8121з-776/29.07.2016г., както и в издадената впоследствие Наредба № 8121з-36/07.01.2020г., в сила от 10.01.2020г., Наредба № 8121з-1174/21.10.2020г. и Наредба № 8121з-1353/15.12.2020г., в сила от 01.01.2021г. липсва изрична регламентация за преизчисляване на нощния труд в дневен. С изменението на ЗМВР, обнародвано в ДВ бр.60/07.07.2020г., в сила от 11.07.2020г. в чл.187,ал.1 от ЗМВР е предвидено, че нормалната продължителност на работното време през нощта е 8 часа за всеки 24-часов период. Нощен е трудът от 22.00 часа до 6.00 часа. Приета е нова ал.4 на чл.187, според която при сумирано изчисляване на работното време нощните часове се превръщат в дневни, с коефициент равен на отношението между нормалната продължителност на дневното работното време към нормалната продължителност на работното време през нощта по ал.1 или с коефициент 1.

Съгласно разясненията в т. 23 на Тълкувателно решение № 6/06.11.2013 г. на ОСГТК на ВКС, в МВР има служители, назначени по трудови договори и такива по служебно правоотношение, като тези от втората група са държавни служители по смисъла на ЗДСл и общият закон намира субсидиарно приложение по отношение на тях. Същото следва да е относимо и за служителите по чл.142,ал.1,т.1 от ЗМВР.

Съгласно цитираната по-горе разпоредба на чл.179,ал.1 от ЗМВР, на държавните служители се изплащат допълнителни възнаграждения за полагане на труд през нощта от 22,00 до 6,00 ч. В тази връзка и в разпоредбата на чл. 188, ал. 2 ЗМВР е регламентирано, че държавните служители, които полагат труд за времето между 22, 00 и 6, 00 ч., се ползват със специалната закрила по Кодекса на труда. Предвид тези разпоредби, съдът намира, че следва субсидиарно да се приложи КТ и чл.9,ал.2 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата, съгласно която при сумирано изчисляване на работното време, нощните часове се превръщат в дневни с коефициент, равен на отношението между нормалната продължителност на дневното и

нощното работно време, установени за подневно отчитане на работното време за съответното работно място, т.е. приложим е коефициентът 1,143.

Или, положеният от ищеца нощен труд подлежи на възмездяване чрез преизчисляването му с коефициент 1,143.

При това, следва да се вземе предвид заключението на вещото лице относно размера на дължимото възнаграждение. Ако се изключи приложението на правилата на КТ и издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове с оглед горните доводи, би довело до различно прилагане на правилата, касаещи извънредния труд спрямо държавния служител в МВР и спрямо работниците и служителите, чиито правоотношения се уреждат от правните норми на Кодекса на труда и Наредбата за структурата и организацията на работната заплата. Следва да се посочи също, че съгласно разпоредбата на чл.67, ал.3 от ЗДСл минималните и максималните размери на основните заплати по нива и степени, размерите на допълнителните възнаграждения по ал. 7, т. 1 – 5, както и редът за получаването им се определят с наредба на Министерския съвет и не могат да бъдат по-ниски от определените в трудовото законодателство. Изхождайки от изложените по-горе доводи, съдът намира, че исковите подлежат на уважаване съобразно приетото по делото заключение по назначената съдебно-счетоводна експертиза и исковите да се уважат. По делото ответникът не твърди, нито е представил доказателства за заплащане на ищеца на дължимото допълнително възнаграждение за положения през исковия период нощен труд в установения от експертизата размер. В посочения размер следва да се уважат претенциите на ищеца, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска до изплащане на вземането.

Съгласно разпоредбата на чл.181, ал.3 от ЗМВР (Изм. – ДВ, бр. 14 от 2015г., доп., бр. 97 от 2017 г., изм., бр. 60 от 2020 г., в сила от 1.08.2020 г.) на служителите по чл. 142, ал. 1 и 3, които извършват дейности, свързани със специфичен характер на труда, за което се полага безплатна храна, се осигурява левовата ѝ равностойност. На служителите по чл. 142, ал. 1 и 3, полагащи труд през нощта от 22,00 до 6,00 ч., за което се полагат ободряващи напитки, се осигурява левовата им равностойност.

Съгласно разпоредбата на чл.181, ал.1 от ЗМВР на служителите на МВР се осигурява храна или левовата ѝ равностойност. От заключението по назначената ССЧЕ се установява, че размера на левовата равностойност на неосигурените на ищеца храна за положен от него труд със специфичен характер и ободряващи напитки за положен от него труд в часовия диапазон 22.00 ч. - 6.00 ч. за периода от 01.08.2019 г. до 31.07.2020 г. е 214.20 лева, както следва: - 169.20 лева - левовата равностойност на неосигурените на ищеца храна за положен от него труд със специфичен характер, - 45.00 лева - левовата равностойност на неосигурените ободряващи напитки за положен от него труд в часовия диапазон 22.00 ч. - 6.00 ч., подробно отразен в Таблица 3, к.2. 7. Размерът на лихвата върху всяко месечно задължение, считано от първо число на месеца, следващ този, за който се дължи левовата равностойност на полагащата се храна и на неосигурените ободряващи напитки за положен труд в часовия диапазон 22.00-6.00 ч. за процесния период до 14.11.2022 г. е 59.88 лева,

Претендираните суми следва да се присъдят съобразно допуснатото изменение на исковите и така както е установило вещото лице по ССЧЕ, че се дължат, като ищцовата страна е поискала допускане на изменението на исковите именно съобразно заключението на вещото лице относно размера и за описаните периоди по таблицата на вещото лице и така е допуснато изменението.

Ответната страна прави възражение размера на адвокатското възнаграждение, претендирано от ищеца да се редуцира в минималния размер. Ищецът претендира заплащане на такива разноси в размер на 600,00 лева, които не надвишават установения размер в Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения и подлежат на присъждане.

Ще следва ответникът да бъде осъден да заплати по сметка на РС-Смолян държавна такса върху уважените искове в размер на 200,83 лева /изчислена върху уважените искове за главница за допълнително възнаграждение и легова равностойност на храна и ободряващи напитки и върху иска за лихви за забава/, както и разноси за вещо лице в размер 150,00 лева, които са изплатени от бюджета на съда.

По горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „*****”- МВР гр.София, ****, да заплати на И. С. Г., ЕГН*****, с адрес ***, сумите в размер на: **2 520,79 лева** допълнително възнаграждение за положен и незаплатен ношен труд за периода от 01.11.2019г. до 31.10.2022г., **ведно със законната лихва** от датата на подаване на исковата молба в съда 14.11.2022г. до окончателното изплащане на сумата, **346,11 лева- обезщетение за забава** върху неизплатеното възнаграждение за положен ношен труд за периода 01.01.2020г. до 14.11.2022г., **214,20 лева** –левовата равностойност на храна и ободряващи напитки за периода 01.08.2019г. до 31.07.2020г., **ведно със законната лихва** върху сумата за леговата равностойност за храна и ободряващи напитки, считано от 14.11.2022г. до изплащането ѝ, **59,88 лева** – лихвата за забава върху дължимата сума за равностойност на храна и ободряващи напитки за положен труд в часовия диапазон 22:00 - 6:00 часа за процесния период от 01.09.2019г. до до 14.11.2022г.

ОСЪЖДА ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „*****”- МВР гр.София, ***да заплати на И. С. Г., ЕГН*****, направените съдебни разноси по делото за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 600,00 лева.

ОСЪЖДА ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „*****”- МВР гр.София,*****, да заплати по сметка на Районен съд- Смолян държавна такса върху уважените искове в размер на 200,83 лева, както и разноси за вещо лице по назначената съдебно- счетоводна експертиза в размер на 150,00 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд- Смолян в двуседмичен срок, считано от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Смолян: _____